

Sh'lach, Torah, June 17, 2023

Numbers 13:1-14:7

spoke to Moses, saying, (2) יהוה (1)
“Send agents to scout the land of
Canaan, which I am giving to the
Israelite people; send one
participant from each of their
ancestral tribes, each one a chieftain
among them.” (3) So Moses, by
s command, sent them out יהוה
from the wilderness of Paran, all of
them being men of consequence,
leaders of the Israelites. (4) And
these were their names: From the
tribe of Reuben, Shammua son of
Zaccur. (5) From the tribe of
Simeon, Shaphat son of Hori. (6)
From the tribe of Judah, Caleb son
of Jephunneh. (7) From the tribe of
Issachar, Igal son of Joseph. (8)
From the tribe of Ephraim, Hosea
son of Nun. (9) From the tribe of
Benjamin, Palti son of Rafu. (10)

במדבר י"ג:א'-י"ד:ז'

(א) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
(ב) שְׁלַח־לְךָ אַנְשִׁים וַיְתַרּוּ
אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד
לְמִטָּה אֲבַתְיוֹ תִשְׁלָחוּ כָּל נַשְׂיָא
בָּהֶם: (ג) וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה
מִמִּדְבַּר פָּאֲרָן עַל־פִּי יְהוָה כָּל־ם
אַנְשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵמָּה:
(ד) וְאֵלֶּה שְׁמוֹתֵם לְמִטָּה רְאוּבֵן
שָׁמוּעַ בֶּן־זִכְוֹר: (ה) לְמִטָּה שִׁמְעוֹן
שָׁפַט בֶּן־חֹרִי: (ו) לְמִטָּה יְהוּדָה
כָּלֵב בֶּן־יִפְנֶה: (ז) לְמִטָּה יִשְׂשָׁכָר
יְגָאֵל בֶּן־יוֹסֵף: (ח) לְמִטָּה אֶפְרַיִם
הוֹשֶׁעַ בֶּן־נוּן: (ט) לְמִטָּה בִּנְיָמִן
פַּלְטִי בֶן־רַפּוּא: (י) לְמִטָּה זְבוּלֹן
גַּדְיָאֵל בֶּן־סוּדִי: (יא) לְמִטָּה יוֹסֵף
לְמִטָּה מְנַשֶּׁה גַּדִּי בֶן־סוּסִי: (יב)

From the tribe of Zebulun, Gaddiel son of Sodi. (11) From the tribe of Joseph, namely, the tribe of Manasseh, Gaddi son of Susi. (12) From the tribe of Dan, Ammiel son of Gemalli. (13) From the tribe of Asher, Sethur son of Michael. (14) From the tribe of Naphtali, Nahbi son of Vophsi. (15) From the tribe of Gad, Geuel son of Machi. (16) Those were the names of the participants whom Moses sent to scout the land; but Moses changed the name of Hosea son of Nun to Joshua. (17) When Moses sent them to scout the land of Canaan, he said to them, "Go up there into the Negeb and on into the hill country, (18) and see what kind of country it is. Are the people who dwell in it strong or weak, few or many? (19) Is the country in which they dwell good or bad? Are the towns they live in open or fortified? (20) Is the soil rich or poor? Is it wooded or not? And take pains to bring back

לְמִטָּה דָן עַמִּיאֵל בֶּן־גְּמָלִי: (יג)
לְמִטָּה אָשֶׁר סֶתוּר בֶּן־מִיכָאֵל: (יד)
לְמִטָּה נַפְתָּלִי נַחֲבִי בֶן־וּפְסִי: (טו)
לְמִטָּה דָן גְּדוּאֵל בֶּן־מָכִי: (טז)
אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׁלַח
מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ וַיִּקְרָא
מֹשֶׁה לְהוֹשֵׁעַ בֶּן־נּוּן יְהוֹשֻׁעַ: (יז)
וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־אֶרֶץ
כְּנָעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עָלוּ זֶה בְּנֶגֶב
וְעַלִּיתֶם אֶת־הָהָר: (יח) וַרְאִיתֶם
אֶת־הָאָרֶץ מֵה־הוּא וְאֶת־הָעַם
הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ הֲחֹזֵק הוּא הֲרַפָּה
הֲמַעֲט הוּא אִם־רַב: (יט) וּמָה
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־הוּא יֹשֵׁב בָּהּ הֲטוֹבָה
הוּא אִם־רָעָה וּמָה הָעָרִים
אֲשֶׁר־הוּא יוֹשֵׁב בָּהֶנָּה הֲבְמַחְנִים
אִם בְּמִבְצָרִים: (כ) וּמָה הָאָרֶץ
הַשְּׂמֵנָה הוּא אִם־רְזָה הֲיִשְׁבָּה
עַל אִם־אִין וְהִתְחַזְּקוּתָם וְלִקְחֹתָם
מִפְרֵי הָאָרֶץ וְהַיְמִים יְמֵי בְכוּרֵי
עֲנָבִים: (כא) וַיַּעֲלוּ וַיִּתְרוּ

some of the fruit of the land.”—

Now it happened to be the season of the first ripe grapes. (21) They went up and scouted the land, from the wilderness of Zin to Rehob, at Lebo-hamath. (22) They went up into the Negeb and came to Hebron, where lived Ahiman, Sheshai, and Talmai, the Anakites.

—Now Hebron was founded seven years before Zoan of Egypt.— (23)

They reached the wadi Eshcol, and there they cut down a branch with a single cluster of grapes—it had to be borne on a carrying frame by two of them—and some pomegranates and figs. (24) That place was named the wadi Eshcol because of the cluster that the Israelites cut down there. (25) At the end of forty days they returned from scouting the land. (26) They went straight to Moses and Aaron and the whole Israelite community at Kadesh in the wilderness of Paran, and they made their report

אֶת־הָאָרֶץ מִמִּדְבַּר־צִין עַד־רְחֹב
לְבָא חֶמֶת: (כב) וַיַּעֲלוּ בְנִגְבַּ וַיָּבֹאוּ
עַד־חֶבְרוֹן וְשֵׁם אַחִימָן שִׁשַׁי וְתַלְמִי
יְלִידֵי הָעֲנָק וְחֶבְרוֹן שִׁבְעַ שָׁנִים
נִבְנְתָה לְפָנַי צֵעַן מִצְרַיִם: (כג)
וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל אֶשְׁכּוֹל וַיִּכְרְתוּ
מִשָּׁם זִמּוֹרָה וְאַשְׁכּוֹל עֲנַבִּים אֶחָד
וַיִּשָּׂאֵהוּ בַמּוֹט בְּשָׁנִים וּמִן־הָרִמָּנִים
וּמִן־הַתְּאֵנִים: (כד) לְמָקוֹם הַהוּא
קָרָא נַחַל אֶשְׁכּוֹל עַל אֲדוֹת
הָאֶשְׁכּוֹל אֲשֶׁר־כָּרְתוּ מִשָּׁם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל: (כה) וַיָּשֻׁבוּ מִתּוֹר הָאָרֶץ
מִקֶּץ אַרְבָּעִים יוֹם: (כו) וַיֵּלְכוּ
וַיָּבֹאוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
וְאֶל־כָּל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
אֶל־מִדְבַּר פָּאֲרָן קְדֻשָּׁה וַיֵּשִׁיבוּ
אֹתָם דָּבָר וְאֶת־כָּל־הָעֵדָה וַיִּרְאוּם
אֶת־פְּרֵי הָאָרֶץ: (כז) וַיְסַפְּרוּ־לוֹ
וַיֹּאמְרוּ בָּאנוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
שָׁלַחְתָּנוּ וְגַם זָבַת חֲלָב וּדְבַשׁ הִוא
וְזֶה־פְרִיָּהּ: (כח) אַפְסֵ כִי־עָז הָעַם

to them and to the whole community, as they showed them the fruit of the land. (27) This is what they told him: “We came to the land you sent us to; it does indeed flow with milk and honey, and this is its fruit. (28) However, the people who inhabit the country are powerful, and the cities are fortified and very large; moreover, we saw the Anakites there. (29) Amalekites dwell in the Negeb region; Hittites, Jebusites, and Amorites inhabit the hill country; and Canaanites dwell by the Sea and along the Jordan.” (30) Caleb hushed the people before Moses and said, “Let us by all means go up, and we shall gain possession of it, for we shall surely overcome it.” (31) But the other men who had gone up with him said, “We cannot attack that people, for it is stronger than we.” (32) Thus they spread calumnies among the Israelites about the land they had scouted,

הַיֹּשֵׁב בְּאֶרֶץ וְהָעָרִים בְּצִרּוֹת גְּדֹלַת
מֵאֹד וְגַם־יְלָדֵי הָעֵנָק רָאִינוּ שָׁם:
(כט) עֲמֻלֵק יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב
וְהַחִתִּי וְהַיְבוּסִי וְהָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב בְּהָר
וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב עַל־הַיָּם וְעַל יַד
הַיַּרְדֵּן: (ל) וַיְהִי כִּי־לֵב אֶת־הָעָם
אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עָלֶה נַעֲלֶה
וַיִּרְשָׁנוּ אֹתָהּ כִּי־יָכוֹל נוֹכַל לָהּ:
(לא) וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־עָלוּ עִמּוֹ
אָמְרוּ לֹא נוֹכַל לַעֲלֹת אֶל־הָעָם
כִּי־חָזַק הוּא מִמֶּנּוּ: (לב) וַיִּצְיֵאוּ
דַבַּת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ
אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ אָרֶץ
אֲכָלֹת יוֹשְׁבֶיהָ הִוא וְכָל־הָעָם
אֲשֶׁר־רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ אַנְשֵׁי מַדּוֹת:
(לג) וְשֵׁם רָאִינוּ אֶת־הַנְּפִילִים בְּנֵי
עֵנָק מִזֶּה־הַנְּפִילִים וְנָהִי בְּעֵינֵינוּ
כַּחֲגָבִים וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם: (א)
וַתִּשָּׂא כָל־הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת־קוֹלָם
וַיִּבְכּוּ הָעָם בְּלִילָהּ הַהוּא: (ב) וַיִּלְנוּ

saying, “The country that we traversed and scouted is one that devours its settlers. All the people that we saw in it are of great size; (33) we saw the Nephilim there—the Anakites are part of the Nephilim—and we looked like grasshoppers to ourselves, and so we must have looked to them.” (1) The whole community broke into loud cries, and the people wept that night. (2) All the Israelites railed against Moses and Aaron. “If only we had died in the land of Egypt,” the whole community shouted at them, “or if only we might die in יהוה this wilderness!” (3) “Why is taking us to that land to fall by the sword?” “Our wives and children will be carried off!” “It would be better for us to go back to Egypt!” (4) And they said to one another, “Let us head back for Egypt.” (5) Then Moses and Aaron fell on their faces before all the assembled congregation of Israelites. (6) And

עַל־מִשָּׁה וְעַל־אַהֲרֹן כָּל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם כָּל־הָעֵדָה
 לֹו־מִתְּנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אוֹ בַּמִּדְבָּר
 הַזֶּה לֹו־מִתְּנוּ: (ג) וְלָמָּה יְהוּה
 מֵבִיא אֹתָנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת
 לְנַפֵּל בְּחָרֹב נַשִּׁינוּ וְטַפְנוּ יְהִיו לָבוֹז
 הֲלוֹא טוֹב לָנוּ שׁוּב מִצְרַיִמָּה: (ד)
 וַיֹּאמְרוּ אֵישׁ אֶל־אָחִיו נָתַנָּה רֹאשׁ
 וְנָשׁוּבָה מִצְרַיִמָּה: (ה) וַיִּפֹּל מֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן עַל־פְּנֵיהֶם לִפְנֵי כָל־קְהֵל
 עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (ו) וַיְהוֹשֻׁעַ
 בּוֹנִין וְכָלֵב בּוֹ־יִפְנֶה מִן־הַתָּרִים
 אֶת־הָאָרֶץ קָרְעוּ בְּגָדֵיהֶם: (ז)
 וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־עֵדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ
 לְתוֹר אֹתָהּ טוֹבָה הָאָרֶץ מְאֹד
 מְאֹד:

Joshua son of Nun and Caleb son of Jephunneh, of those who had scouted the land, rent their clothes (7) and exhorted the whole Israelite community: “The land that we traversed and scouted is an .exceedingly good land